

Allerheiligen 1 november 2025

— decaanaat Ieper - Poperinge

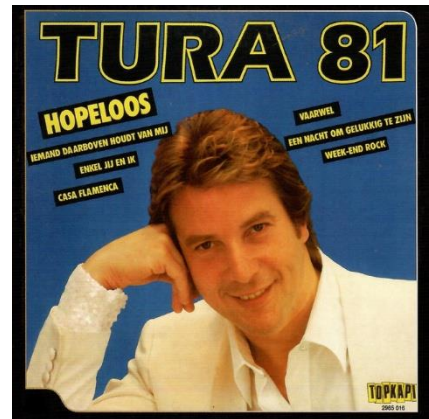
Als aperitief: Iemand daarboven houdt van mij – Will Tura (1981)

https://www.youtube.com/watch?v=96nOs0eOS_Y&list=RD96nOs0eOS_Y&start_radio=1

Als een zonnestraal mij 's morgens groet
Als een kinderlach mijn hart ontroert
En mijn wereld draait zoals hij moet
Dan denk ik telkens
Iemand daarboven houdt van mij
Hij geeft me moed en staat me bij
Iemand daarboven houdt van mij
Iemand daarboven houdt van mij

Als 't geluk soms uit mijn handen glijdt
Als ik vrees dat niemand me begrijpt
En ik raak mijn zelfvertrouwen kwijt
Dan denk ik telkens
Iemand daarboven houdt van mij
Hij geeft me moed en staat me bij
Iemand daarboven houdt van mij
Iemand daarboven houdt van mij

Als een ster komt kijken in de nacht
En me zegt straks komt een nieuwe dag
Vol geluk en liefd' en levenskracht
Dan denk ik dankbaar
Iemand daarboven houdt van mij
Hij geeft me moed en staat me bij
Iemand daarboven houdt van mij
Iemand daarboven houdt van mij

Wie het wat klassieker wil:

8 gregoriaanse gezangen voor Allerheiligen:

→ (koor Solesmes) <https://www.youtube.com/watch?v=QLLOurSApIY>

00:00 Introito "Gaudeamus"
03:34 Gradual "Timete Dominum"
06:20 Aleluya "Venite ad me"
10:00 Ofertorio "Iustorum animæ"
12:36 Communió "Beati mundo corde"
14:11 Antífona "Sub altare Dei"
15:54 Responsorio "Vidi Dominum"
20:07 Antífona "O quam gloriosum"

5 gregoriaanse gezangen voor Allerzielen:

→ (Aurora surgit – koor)

<https://www.youtube.com/watch?v=Xwyr0LV5FzY>

00:00 Regem Cui Omnia Vivunt (Invitatorium)
06:25 Requiem aeternam (Introitus) & Kyrie
10:14 Dies Irae (Sequentia)
17:53 Lux aeterna (Antiphona)
19:00 In Paradisum - Chorus Angelorum (Antiphona)

Openingslied: U Heer zij lof gebracht (ZJ 780)

<https://www.youtube.com/watch?v=niRJCCFj84c>

U, Heer, zij lof gebracht, U klinkt ons feestlied ter ere.
Wat Gij, almachtige, veilig behoudt, komt U eren !
Al wat Gij geeft, alles wat ademt en leeft,
wil U zijn oorsprong vereren.

Wie in uw liefde woont, heiligen, engelenkoren,
wie aan uw rechterhand neerzit, in liefde herboren,
zingt duizendmaal, zingt het hoogheilig koraal:
Heilig is God in den hoge !

Erbarm U over ons, als ons de zonden benauwen,
wees ons genadig, Heer, omdat wij vast op U bouwen.
In eeuwigheid, daar Gij de Heiland zijt,
blijft Gij de rots van vertrouwen.

Daarom Heer, smeken wij: wil uw getrouwen bewaren,
die Gij door 't Nieuw Verbond van eeuw'ge dood wilde sparen.
Zegen het volk, zegen het volk van uw Naam,
leid het in eeuwigheid. Amen.

Welkom:

Hartelijk welkom op dit feest van Allerheiligen.
Wij, katholieken, zijn altijd vertrouwd geweest met heiligen.
Van jongs af aan kwamen wij ze tegen in beelden
in kerken, in huizen, op de straten, op kerkhoven.
Zij vormen een heel kleurrijk gezelschap.
Door de eeuwen heen werden er door de Kerk een paar duizenden
heilig en zalig verklaard,
denken we maar even aan onze eigen pater Damiaan.
Vandaag gaat het niet enkel om die heiligen,
maar om de talloze mannen en vrouwen die in Gods ogen
'gelukkig' worden geprezen,
omdat zij in hun leven aan Gods Boodschap gestalte hebben gegeven,
omdat zij zijn Rijk een beetje dichterbij brachten.
Ook wij worden daartoe uitgenodigd,
maar vaak schieten we daarin tekort.
Vragen wij daarom bij het begin van deze viering vergeving
voor ons lauw christen-zijn.

Vergevingsmoment:

- V.: Heiligen dagen ons in feite uit.
Ze bevragen ons over ons eigen leven: zijn wij consequent?
Proberen wij met enige oprechtheid te leven volgens het evangelie?
Liefde, gerechtigheid, vergevingsgezindheid
en die andere evangelische deugden...
maken die echt deel uit van ons levensproject?
- L.: Heilig zijn is niet eigenwijs of hoogmoedig zijn.
Het is je beperktheden of fouten durven toegeven.
Het is blij zijn om het geluk van anderen

en jezelf niet beter achten dan andere mensen.
Heer, help ons daarin te groeien ... Heer, ontferm U over ons.

Heilig zijn is mild zijn voor andere mensen
en elkanders eigenheid aanvaarden.
Het is kansen zoeken om samen te werken,
de eerste stap zetten na een ruzie.
Christus, help ons daarin te groeien ... Christus ontferm U over ons.

Heilig zijn is zorgzaam en rechtvaardig zijn.
Bezorgd zijn om mensen die ziek zijn of verdriet hebben.
Ons laten raken door zoveel onrecht en armoede
in onze eigen samenleving en wereldwijd.
Heer, help ons daarin te groeien... Heer, ontferm U over ons.

V.: Moge God zich over ons ontfermen,
ons weer helemaal doordringen van zijn Geest
en ons geleiden tot een leven van liefde. Amen.

Lofzang:

Eer aan God in de hoge,
schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon,
die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

ofwel:

De heiligen ons voorgedaan (ZJ 551)

<https://www.youtube.com/watch?v=JAQJHPvf0zI>

De heiligen ons voorgedaan hebben hier niets verworven,
maar zijn aan 't einde van hun baan als vreemdeling gestorven.
Maar zij geloofden dat Gods hand die hen tot daar geleid had
in 't hemels vaderland een stad voor hen bereid had.

**Geprezen zij zijn naam! Hij deed hen veilig gaan!
Komt zingen wij tesaam met alle heiligen.**

Zij trokken uit als Abraham, door God de Heer geroepen
zonder te weten waar hij kwam, om 't land van God te zoeken.
Zij zijn gestorven in zijn naam en hebben niets geweten
dan dat hij had gezegd: "Ik schaam mij niet uw God te heten".

Geprezen zij zijn naam ...

Die van de aarde vrijgekocht nu rusten van hun werken,
zij spreken en getuigen nog om ons geloof te sterken,
dat wij omgeven door de wolk, de weg ten einde lopen,
één met het heilig trekken volk in liefde en in hope.

Geprezen zij zijn naam ...

Openingsgebed:

Het is niet gemakkelijk, Heer,
om te leven zonder voorbeelden.
We hebben mensen nodig
van hier en nu en van vroeger,
die ons met hun leven inspireren.
Dank U voor de heiligen,
van nu en van toen
die ons een duidelijk voorbeeld stellen.
Die ons tonen hoe het is
om voor U en vanuit verbondenheid met U te leven. Amen.

Eerste lezing: Uit de openbaring van de apostel Johannes (Apok. 7, 2-4. 9-14)

2 Ik, Johannes, zag een andere engel opstijgen
van de opgang van de zon,
met het zegel van de levende God.
Hij riep met luide stem tot de vier engelen, aan wie
macht gegeven was
om schade toe te brengen aan land of zee:
3 `Breng geen schade toe aan land of zee of
aan de bomen
voordat wij de dienstknechten van onze God
met het zegel op hun voorhoofd getekend hebben.'
4 Daarop vernam ik het aantal getekenden:
honderdvierenveertigduizend uit alle stammen van
de Israëlieten:
9 Daarna zag ik een grote menigte, die niemand
tellen kon,
uit alle rassen en stammen en volken en talen.
Zij stonden voor de troon en voor het lam,
in witte kleren en met palmtakken in de hand,
10 en luid riepen zij: `De redding komt van onze

God, die op de troon zetelt, en van het lam!"

11 Alle engelen stonden rondom de troon,
samen met de oudsten en de vier dieren,
en zij wierpen zich neer voor de troon en aanbaden God:

12 `Amen! Lof en heerlijkheid en wijsheid en dank en eer en macht en sterkte aan
onze God tot in alle eeuwigheid, amen!"

13 Toen richtte zich een van de oudsten tot mij en zei: `Wie zijn dat in die witte
kleren en waar komen zij vandaan?"

14 Ik antwoordde hem: `Heer, dat weet ú.'

Toen zei hij: `Dat zijn degenen die uit de grote verdrukking komen, die hun kleren
hebben wit gewassen in het bloed van het lam.

Tussenzang: Psalm 24 (23), 1-2, 3-4ab, 5-6

**Refrein: Zo doet het geslacht dat zich richt tot U,
dat staat voor uw aanschijn, God van Jakob.**

Aan God hoort de aarde en al wat er op is,
de aardschijf en al wat daar woont;

Want Hij heeft haar op het water gegrondvest,
haar vastgelegd op de zee.
Wie zal beklimmen de berg van de Heer,
wie in zijn heiligdom staan ?

Die rein is van handen en zuiver van hart,
zijn zinnen niet zet op wat kwaad is.

Hij zal door de Heer gezegend worden,
beloond door God, zijn verlosser.

Zo doet het geslacht dat zich richt tot Hem,
dat staat voor het aanschijn van Jakobs God.

Tweede lezing: Uit eerste brief van de apostel Johannes (1 Joh. 3, 1-3)

Vrienden,

1 Hoe groot is de liefde die de Vader ons betoond heeft!
Wij worden kinderen van God genoemd, en we zijn het ook.
De wereld kent ons niet, omdat zij Hem niet heeft erkend.

2 Geliefden, nu al zijn wij kinderen van God,
en wat wij zullen zijn is nog niet verschenen;
maar wij weten dat, wanneer Hij zal verschijnen,
wij aan Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is.

3 Wie dit van Hem verwacht, maakt zich rein, zoals Jezus rein is.

Lied: Als God ons thuisbrengt (ZJ 922 – Psalm 126)

<https://www.youtube.com/watch?v=PqnIjZY8II0>

**Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. Als God ons thuisbrengt
uit onze ballingschap, dat zal een droom zijn.**

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,

dat zal een droom zijn. Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap, dat zal een droom zijn.

Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld: "Hun God doet wonderen."
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,
Gij onze vreugde.

Als God ons...

Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn
die als de regen valt, opnieuw gaan stromen.

Wie zaait in droefheid, zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij t'rug met zijn schoven.

Als God ons...

Of:

Soms breekt Uw licht – Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=GwGtgBDe0iU>

Soms breekt uw licht in mensen door, onstuitbaar
zoals een kind geboren wordt.

Gedenk de mens die wordt genoemd uw kind,
Uw koninkrijk, uw licht.

Geen duisternis heeft ooit hem overmeesterd.

Gedenk ons die als hij geboren zijn, eens en voorgoed,
die uit zijn mond uw naam hebben gehoord,
die moeten leven in de schaduw van de dood,
hem achterna, hem achterna,

Evangelie: (Mt. 5, 1-12)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Mattheüs

- 1 Bij het zien van deze menigte ging Jezus de berg op,
en toen Hij was gaan zitten,
kwamen zijn leerlingen bij Hem.
- 2 Hij nam het woord en onderrichtte hen met deze toespraak:
- 3 `Gelukkig die arm van geest zijn,
want hun behoort het koninkrijk der hemelen.
- 4 Gelukkig die verdriet hebben,
want zij zullen getroost worden.
- 5 Gelukkig die zachtmoedig zijn,
want zij zullen het land erven.
- 6 Gelukkig die honger en dorsten naar de gerechtigheid,
want zij zullen verzadigd worden.
- 7 Gelukkig die barmhartig zijn,

want zij zullen barmhartigheid ondervinden.
8 Gelukkig die zuiver van hart zijn,
want zij zullen God zien.
9 Gelukkig die vrede brengen,
want zij zullen kinderen van God genoemd worden.
10 Gelukkig die vervolgd worden vanwege de gerechtigheid,
want hun behoort het koninkrijk der hemelen.
11 Gelukkig zijn jullie, als ze jullie uitschelden en vervolgen
en je van allerlei kwaad betichten vanwege Mij.
12 Wees blij en juich,
want in de hemel wacht jullie een rijke beloning.
Zo hebben ze immers de profeten vóór jullie vervolgd.

Overweging(en):

We hebben zopas de acht zaligheden nog eens gelezen. In de Nieuwe Bijbelvertaling hanteert men het woord 'gelukkig'. Ik was daar aanvankelijk niet 'gelukkig' mee maar ik moet toegeven dat het niet alleen beter aansluit bij ons hedendaags taalgebruik maar ook kansen biedt. Zo roept het bijvoorbeeld sterker de vraag op: "wanneer is mijn leven gelukt?"

Een uitdagende vraag waar iedereen mee bezig is. Iedereen wil namelijk gelukkig zijn. Maar wat is dat? Is dat synoniem voor 'tevredenheid'? Mogen we het beschouwen als een gevoel van vrede en blijdschap? Het zijn vaak de omstandigheden die bepalen of we gelukkig zijn of niet. En 't is volgens mij ook een kunst om het te zien en ervoor open te staan.

We hebben elke dag redenen genoeg om doodongelukkig te zijn. Want er is zoveel dat op ons afkomt aan negativiteit, dingen die ons hinderen of ontgoochelen.

Met zijn acht zaligsprekingen wil Jezus ons alvast duidelijk maken dat geluk niet te vinden is in bezit, macht of aanzien. Je weet wel, die grote drie woestijnbekeringsen waar het in de wereld meestal om draait. Jezus zegt niet: 'Zalig de rijken, want zij zullen alleen voor zichzelf leven. Zalig de machtigen, want ze zullen heersen over iedereen. Zalig de wreden, want ze zullen pijnigen, martelen, vermoorden. Zalig de harden, want ze zullen onbarmhartig zijn.'

Nee, dat zegt Hij helemaal niet. Integendeel, heel zijn aandacht gaat naar mensen die heel andere wegen willen gaan. Zulke mensen zijn zalig, en aan hen behoort het rijk der hemelen. Ze zullen het geluk vinden. Op dat rijk moeten we niet wachten tot we in de hemel zijn, want dat rijk is zo vol liefde, vrede en gerechtigheid dat het de hemel op aarde is. Het is een rijk van nederige mensen, van mensen die kunnen meevoelen met anderen, die opkomen voor mensen in nood. Mensen die zuiver van hart zijn, die dus niet vol valse gedachten en gevoelens zitten. Mensen die geen haat en wraak kennen, maar liefde, vrede, barmhartigheid. Mensen die niet streven naar macht om anderen te vervolgen, te kwetsen en te beroven, maar om te helpen, te troosten, te redden.

We weten dat leven naar Jezus' woorden en daden niet altijd gemakkelijk is. Dat het niet altijd vanzelfsprekend is dat mensen in heel hun doen en denken nederig, goed, hulpvaardig en barmhartig zijn. Net zoals we weten dat er altijd een strijd zal zijn tussen goed en kwaad. En toch, het is niet onmogelijk. Dat zeggen en vieren we in deze dagen met Allerheiligen en Allerzielen. Ik weet het, 'heilig' is alleen God en toch zijn er in de loop van de geschiedenis ontelbaar veel mensen die het gelukt is om naar Gods beeld en gelijkenis te leven. Niet alleen hen die officieel 'heilig' zijn verklaard maar ook de vele lieve doden die we hebben gekend en die we nog eens gedenken en bezoeken op het kerkhof. We kunnen ze niet meer zien. Maar de bijzondere, unieke dingen die hen kenmerkten zijn we niet vergeten. We blijven hun namen noemen. We denken en vertellen hoe ze waren en wat ze deden; hun beeld blijft leven in ons hart. Ze zijn ons 'heilig' en zo leven ze verder.

Het zijn dagen om even de balans op te maken van ons eigen leven en dat van onze geliefden die we hebben gekend. Mensen doen dit af en toe hoor. Bijvoorbeeld wanneer ze "een nieuwe voordeur" steken en terugblikken. En altijd op het einde... in een soort levensbalans: wat is mijn leven geweest; wat is gelukt, wat niet; waar heb ik spijt over ?

Wat wil ik nog afronden, goed maken, zodat ik rust kan vinden en vrede? Weet je, veel mensen worstelen ook op zo'n moment met een negatief zelfbeeld: "Ik kan maar dit of dat"; "ik ben daarin tekort geschoten", "heb gemist, kansen laten liggen, foute beslissingen genomen." Vandaag en morgen mogen en moeten we horen dat het laatste woord is aan de liefde omdat God oneindig barmhartig is. Al het mooie, goede, alle zorg, inzet en liefde - hoe klein ook - , wegen bij God altijd door. Amen d.w.z. "dat is zo". Als dat geen hoopvol perspectief is.

(Miguel Dehondt)

Eigentijdse versie Zaligsprekingen

Gelukkig de eenvoudigen van geest
die niet zelfingenomen leven,
hun veiligheid niet zoeken in dingen die vergaan,
zelfs niet in eigen voortreffelijkheid,
want God zal hun vreugde geven
waarvoor geen woorden zijn.

Gelukkig de treurenden
die pijn hebben om het kwaad
in eigen hart en in de wereld
want ze zullen ervaren
hoe God van hen houdt.

Gelukkig de zachtmoedigen
die nooit macht of geweld aanwenden
maar met zachte moed dienstbaar zijn,
want in Gods trouw ligt hun leven geborgen.

Gelukkig die hongeren naar gerechtigheid,
geen leugen toelaten in hun hart
en het vooral opnemen voor de weerlozen en armen,
want aan hun diepste verlangens
zal God vervulling geven.

Gelukkig de barmhartigen
die zich laten raken door het verdriet van anderen en de pijn helen
van wie door hardheid werd gewond,
want God zal hun barmhartig zijn.

Gelukkig de zuiveren van hart
die niet leven voor de schone schijn
en die hun hart gericht houden
op de echte dingen van het leven,
want eenmaal zullen zij God zien
van aangezicht tot aangezicht.

Gelukkig zij die de vrede van hun hart naar anderen brengen,
want God draagt zorg voor hen
zoals een vader voor zijn kinderen.

Gelukkig zij die het lijden voor gerechtigheid niet laf ontlopen
en het tot het einde toe moedig dragen,
want zij werken mee aan Gods droom over de wereld.

Er is een huis voor ieder mens.
 Een huis dat 'hemel' heet of eeuwigheid.
 En wand voor wand, heeft God dat huis
 bij voorbaat al gekleed
 met paarlemoeren vreugden,
 met heilige mensen.
 Als wij eens dankbaar konden zijn.
 Vandaag al, om het licht
 dat wazig maar in hoop gehuld
 het heerlijk vergezicht
 van morgen laat vermoeden.
 Dan zou ons ongeduldig hart
 dat moe werd aan de tijd genezen
 en tot moed gewekt
 op voorhand al verblijd zijn
 en tot vrede komen
 met alle heiligen om ons heen.
 God heeft ons een warm huis ingericht
 met licht en bloemen voor het raam
 en als wij straks gaan,
 met lichte tred en vuur in d'ogen
 zal alles in ons zingen.
 Aan alle pelgrims die ik ken,
 wens ik een blij gemoed
 en gouden vriendschap onderweg,
 een God die ons behoedt
 zolang de weg nog duurt
 dichtbij met al zijn heiligen.

Lichtmensen

Allerheiligen en Allerzielen,
 het gaat om mensen die God binnenlaten in hun leven
 en zonder het zelf te weten iets van God, die liefde is, uitstralen.
 Het zijn die vele eenvoudige, goede mensen,
 die geen formidabele dingen hebben gedaan,
 maar die dag na dag in spontane liefde hebben gebouwd
 aan het geluk van hun gezin.
 De ontelbare vaders en moeders
 die het beste van zichzelf hebben gegeven
 in de opvoeding van hun kinderen
 en die door hun zorg voor anderen
 de naam van God vertaald hebben in "Ik ben er voor u".
 Het is een broer, een zus, een buur, een vriend
 wiens naam niet gegrift staat op stadsmonumenten
 maar wel in het hart van mensen
 die sterk met hen verbonden leefden.
 Wij hebben ervaren dat het mensen waren
 die wat licht brachten in ons bestaan.
 "Het waren lichtmensen".
 En het licht wordt nooit meer gedoofd.
 Ook niet door de dood.
 In God wordt het zelfs volle licht,
 zoals de glasramen alleen maar mooier worden
 als het licht van de zon er door schijnt.
 Nu zij er niet meer zijn, gaan wij henzelf en hun leven anders bekijken.
 Een mensenleven wordt immers voorwaarts geleefd

maar dient achterwaarts begrepen te worden.
Ja, nu wij deze dagen aan hen terugdenken, lijken ze veel mooier.
Onze lieve doden zijn heiligen geworden.

(Patrick Desmidt)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God die de wereld heeft bestemd
voor het geluk van de mensen.
Hij nodigt ons uit om deel te hebben aan zijn liefde.

Ik geloof in Jezus Christus,
die aan de liefde van God
gestalte heeft gegeven.

Hij heeft zich ingezet om mensen te bevrijden.
Hij is hierin zo ver gegaan dat
Hij er zijn leven voor heeft gegeven.

Ik geloof dat zijn Geest nog steeds
mensen blijft bezielen
en oproepen om de weg van de liefde te gaan.

Ik geloof in mensen die in zijn voetsporen treden
en die hun daden richten naar wat Hij heeft voorgeleefd.
Zij zijn het zout der aarde.
Zij zijn het licht der wereld.

Tot die gemeenschap van mensen wil ik behoren
want ik wil meebouwen aan Gods eigen droom:
'Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
waar het goed is om te leven voor allen'. Amen.

Voorbeden:

Voor de heiligen in ons midden bidden wij:
mensen die glimlachen,
mensen die luisteren,
mensen die troosten,
mensen die een opbeurend woord spreken.
Dat zij bevestigd en bemoedigd worden in hun heilig pogen. Laten wij bidden...

Voor de heiligen in ons midden bidden wij:
mensen die in alle eenvoud barmhartig zijn,
die altijd bereid zijn tot vergeving,
mensen die anderen weer op weg helpen.
Dat zij bevestigd en bemoedigd worden in hun heilig pogen. Laten wij bidden...

Voor de heiligen in ons midden bidden wij:
mensen die zieken genezen,
mensen die zieken verzorgen,
mensen die vreemdelingen onderdak geven,
mensen die hun stem verheffen
tegen het onrecht dat anderen wordt aangedaan.
Dat zij bevestigd en bemoedigd worden in hun heilig pogen. Laten wij bidden...

Op dit feest van Allerheiligen bidden wij ook voor onszelf:
wij, die maar al te goed weten dat we er nog lang niet zijn.
Heer, maak ons bewust van onze mogelijkheden,
zodat wij elkaar ondersteunen overal waar het enigszins kan. Laten wij bidden...

Bidden wij voor mensen uit onze kring
die hun partner verloren hebben,
voor hen die hun kind ten grave moesten dragen;
voor kinderen die het zonder hun ouders moeten rooien.
Dat hun lieve doden blijven voortleven
in hun hart en in hun levensmoed,
in hun gedachten en in hun geweten. Laten wij bidden...

Lied: Heer, herinner U de namen (ZJ 908)

<https://www.youtube.com/watch?v=fh1rkjM93XA>

Heer, herinner U de namen van hen, die gestorven zijn,
en vergeet niet, dat zij kwamen langs de straten van de pijn,
langs de wegen van het lijden, door het woud der eenzaamheid,
naar het dag en nacht verbeide Vaderhuis, hun toebereid.

Heer, herinner U hun luistrend wakker liggen in de nacht
en hun roepen in het duister, de armzaal'gheid van hun kracht,
en wil zeer aandachtig lezen in de rimpels van hun huid
de verscheurdheid van hun wezen, en wis hunne zonden uit.

Die Maria hebt vergeven en de rover aan het kruis,
laat de doden eeuwig leven met U in het paradijs.
Heer, herinner U hun namen, oordeel hen en spreek hen vrij,
en bedek hun schuld en laat hen zitten aan uw rechterzij.

Waarheen zal de mens zich keren, die, staand voor uw aangezicht,
uwe liefde moet ontberen bij het eindelijk gericht?
Heer, zo Gij niet wordt bewogen door het breken van zijn stem,
door de droefheid in zijn ogen, is bij niemand heil voor hem.

Gebied over de gaven:

Goede Vader,
verenigd rondom deze tafel gedenken wij Jezus Christus, uw Zoon,
en alle heiligen die delen in zijn heerlijkheid.
Wij bidden U,
dat ook wij door de deelname aan deze maaltijd
mogen groeien tot een hechte gemeenschap.
Houd ons in eenheid en vrede bijeen
en schenk ons op voorspraak van uw heiligen
eens het leven dat geen einde kent,
door Christus, onze Heer. Amen.

Groot Dankgebed:

Goede God,
vandaag op het feest van Allerheiligen
danken wij U voor al die mensen, die door de eeuwen heen,
overal op de aarde, ook hier bij ons,

uw oproep hebben gehoord en ook beantwoord.

Wij danken U voor al die mannen en vrouwen,
die op stap zijn gegaan naar een betere wereld toe,
uw droom hier op aarde, uw Rijk van vrede.

Wij danken U voor de vredebrengers,
voor hen die recht doen zegevieren,
voor hen die pijn en rouw in vreugde veranderen.

Voor de helpers in nood, voor de gevers en delers,
voor de moedigen en diegenen die nooit opgeven, danken wij U.

Met allen die in U geloven, loven en prijzen wij U met deze woorden: **Heilig ...**
Wij danken U, Vader, voor zoveel heilige mensen,
die elk op hun manier Jezus hebben nagevolgd.
U hebt hen gegeven wat ook wij hebben:
ons leven, onze rijkdom aan mogelijkheden,
kansen om lief te hebben en te delen.

Zij leerden dat uw wens voor alle mensen dezelfde is:
vrede en vreugde, geluk en licht,
geen haat en nijd, geen oorlog en geen pijn.

Dat U zo een liefhebbende God bent
die ons oproept om zelf ook lief te hebben,
dat weten wij door Jezus, uw Zoon,
die zijn leven aan ons heeft gegeven.

Want die avond, toen Hij met zijn vrienden aan tafel zat, ...

INSTELLINGSVERHAAL

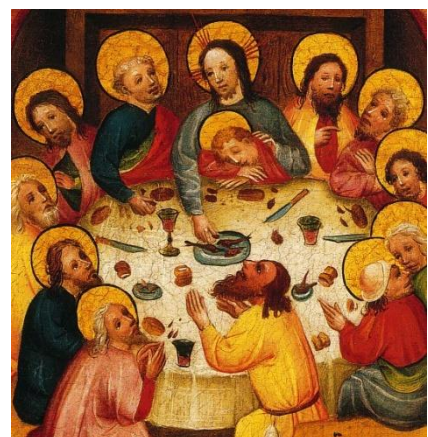
Als wij dan eten van dit brood en drinken uit deze beker,
verkondigen wij de dood des Heren, totdat Hij komt.

Wij belijden, Heer,
wij geloven en verwachten
dat uw Zoon weer zichtbaar wordt
door de inzet van mensen
en door uw genade, waarin U ons altijd nabij blijft.

Velen voor ons hebben van datzelfde geloof getuigd.
Zalig zijn diegenen die vervolgd werden
omdat zij leefden in uw naam,
en zalig die lasterlijk van allerlei kwaad
beticht werden om Uwentwil.

Sommigen van hen werden gedood.
Deze martelaren willen wij gedenken.
Maar ook hen die gewoon uw naam belijden
en woord en daad op elkaar afstemmen
geven wij hier een plaats in ons dankgebed.
Het zijn mannen, vrouwen, kinderen,
die bij U een nieuwe thuis hebben gevonden.

Bij hen gedenken wij vandaag
ook allen die wij persoonlijk kennen
en bijzonder hen die pas recent

van ons zijn heengegaan en leven in uw Liefde.

Samen met allen die verantwoordelijkheid dragen in uw naam,
met de trekkers van onze Kerken,
met de vele vrijwilligers,
met hen die uw naam verkondigen in catechese en vorming,
met hen allen hopen wij op een nieuwe wereld van vreugde,
belijden wij de naam van Jezus als onze Voorganger.

Door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn, Heer, onze God,
barmhartige Vader, in de eenheid van de H. Geest,
hier en nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

In het vertrouwen dat God ook ons vaderlijk nabij wil zijn,
mogen wij tot Hem bidden met de woorden die Jezus ons heeft voorgezegd.

Onze Vader...

Verlos ons, Heer, van alle kwaad.
Geef ons tekenen van hoop wanneer moedeloosheid ons bedreigt.
Laat ons mensen ontmoeten die ons door hun inzet laten zien
dat de kracht van uw nabijheid sterker is dan onze weerbarstigheid.
Dan zullen wij voor elkaar een stukje hemel op aarde kunnen zijn
en hoopvol kunnen uitzien naar de komst van Jezus Messias, uw
Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

Zalig die echt vrede brengen.
Geen goedkope vrede die zegt "zand erover",
of een "lieve vrede" die conflicten toedekt maar niet oplost.
Zalig zijn zij die ondanks tegenkantingen, pijn, ruzies,
miserie en tegenslagen durven verder gaan op Jezus' weg.
Die door hun inbreng onheil genezen
en opnieuw vreugde brengen.
Zalig zijn zij die geduld hebben met anderen.
Laten wij elkaar welgemeend een hand geven,
waarmee wij elkaar diepe vrede toewensen in het hart:
dat verwarring en pijnen door vele knagende kwetsuren
en diepmenselijke frustraties zouden mogen genezen.
Wensen wij elkaar - echt gemeend - alle geluk en rust toe.

De vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: **Zalig zij die Jezus' naam belijden** (ZJ 560)

<https://www.youtube.com/watch?v=1RvcfOYYGoI>

Zalig zij die Jezus' naam belijden.
Zalig zij die om zijn naam willen lijden,
die zuiver en blij zich gans aan zijn liefde wijden.

Zalig zij die arm zijn, want hun zal behoren de rijkdom van de Heer.

Zalig, zalig zij die treurig zijn: "Ik zal ze troosten met mijn vreugde", zegt de Heer.

Zalig die zachtmoedig zijn, want hun wordt geschonken de woning van de Heer.

Zalig, zalig die rechtvaardig zijn: "Hun recht ontvangen z'uit mijn handen", zegt de Heer.

Zalig die barmhartig zijn, want hun zal barmhartig belonen God de Heer.

Zalig, zalig zij die zuiver zijn: "Hun schenk Ik gans mijn eigen hemel", zegt de Heer.

Zalig zij die vredig zijn, want zij zijn de ware kind'ren van de Heer.

Zalig, zalig zij die vervolgd zijn: "Hun schenk Ik gans mijn eigen hemel", zegt de Heer.

Slotgebed:

God van tederheid,
in gebed voelden wij ons verbonden met de duizenden en duizenden
die ons zijn voorgedaan in Jezus' spoor.
Gij hebt hen getekend met uw zegel van trouw.
Zegen ook ons tot voortrekkers in geloof, hoop en liefde.
Dan zullen ook wij geroepen worden om, met alle heiligen,
rondom uw troon U te aanschouwen van aangezicht tot aangezicht. Amen.

of:

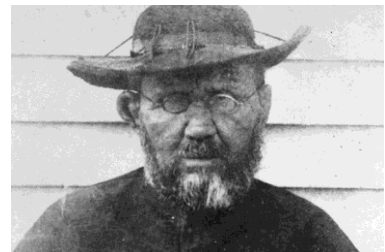
God van ons leven,
wij danken U voor al uw heiligen, die ons zijn voorgedaan.

Voor profeten en apostelen en voor de vrouwen die getuigden.

Voor hen die geschiedenis maakten
en voor allen die in de schaduw bleven.

Voor wie gebeden hebben in stilte en voor wie luidkeels riepen om gerechtigheid.

Voor wie hun leven gaven om u te dienen
en voor wie bezweken zijn onder een ondraaglijk kruis.

Voor de vurige getuigen en de sterke strijders en voor de stille hoorders en de zwijgende doeners.

Voor bezielende mensen die anders geloofden dan wij
en voor al die anderen die uw zaak behartigden zonder uw naam te kennen.

Voor onze ouders, onze grootouders, voor allen die er in ons leven waren en ons een teken gaven of ons een weg gewezen hebben.

Voor alle heiligen van vandaag,
waarvan Gij en Gij alleen de namen kent.

Wij danken U voor wat Gij hun gegeven hebt en voor wat Gij door hen geeft aan ons.

Help ons, in hun spoor,
tot het einde toe uw weg te gaan
uw heil te zoeken, uw naam te eren. Amen.

(naar W.R. van der Zee)

Allerzielen – Dessertbuffet:

Wat hoop ik vurig
dat jij niet alleen zult zijn
aan die andere kant
waar wij niet kunnen komen.

Wat hoop ik vurig
dat engelen bestaan
die jou hebben opgevangen
zoals koesterende moeders
hun pasgeboren kind.

Wat hoop ik vurig
dat zij jou gedragen hebben naar het land
van onze mensendromen
en dat daar anderen zijn
die ons zijn voorgegaan.

Wat hoop ik vurig
dat jij daar wordt bemind,
dat je ginds rust hebt gevonden,
geluk, licht en liefde,
een stralend nieuw begin. (naar Y. van Emmerik)

Elk afscheid doet ons stilstaan
bij de dingen waar wij zo zelden bij stilstaan:
bij wat te samen brengt en niet te scheiden is;
bij het begrip "moeder, vader, partner, kind, broer, zus, opa, oma, vriend, vriendin..."
dat meer herbergt dan wij kunnen achterhalen...
bij de volheid van een leven en de leegte die het achterlaat.

Elk afscheid doet ons stilstaan
om te herinneren wat we zo licht vergeten:
de gratie van wat in het leven zomaar gegeven wordt;
het onberekenende van trouw en vriendschap;
de zegenende kracht van tederheid
en welke kwetsbaarheid ons toegemeten wordt in al het dierbare.

Elk afscheid doet ons stilstaan
om te zien wat ons aan deze aarde bindt:
het liefste dat we moeten leren loslaten;
het onzichtbare, dat ons dieper met elkaar verbindt;
de vreugde van het samen-horen
en de pijn van gescheiden te zijn
of het gevoel van leegte en gemis
dat doet verlangen naar eeuwigheid.

Elk afscheid doet ons stilstaan
bij alle onbestemde vragen,
waarop niemand het antwoord kan geven,
tenzij die Ene, Jezus Christus.
dat liefde en vriendschap geen grenzen kennen
en dat Hij ons liefheeft
en ons bestemd heeft voor eeuwig leven.

(naar Kris Gelaude)

De larve en de libel

Op de bodem van de oude libellenvijver leefden veel larven bij elkaar.
Regelmatig gebeurde het, soms zelfs heel onverwacht,
dat één van hen langs een leliestengel omhoog kroop
en het water verliet.

Toch konden ze niet begrijpen
waarom niemand uit hun groep ooit was teruggekomen
nadat ze waren opgekropen langs de leliestengel.
Daarom beloofden ze elkaar
dat de volgende die aan de beurt kwam om naar boven te klimmen,
terug zou komen om te vertellen wat er met haar gebeurd was.

En kort daarna voelde één van hen
de innerlijke drang om het water te verlaten.

Zij kroop langs de stengel omhoog
en zocht boven water een lelieblad om uit te rusten.
En daar gebeurde er iets wonderlijks.

Zonder er zelf iets voor te doen,
kwam zij op het lelieblad los van de larve die zij geweest was
en veranderde in een prachtige libel
die glinsterde in de zon met schitterende vleugels.

De libel dacht aan de belofte
die ze gedaan had aan haar vrienden,
maar hoe ze ook probeerde, het lukte haar niet om terug te keren.

Terwijl ze heen en weer vloog over de vijver
keek ze naar haar vrienden daar beneden.

En toen begreep ze dat,
zelfs als haar vrienden haar zouden kunnen zien,
dat ze zo'n prachtig schepsel
nooit zouden herkennen als één van de hunnen.

Novembermijmering

November is een grijs-droeve maand,
die de herinnering aan een voorbijge zomer meesleept.
Wat komt, is koud en kil en duisternis.
November is de maand van eindigheid,
van vallende bladeren die ons doen denken aan de dood,
aan onze geliefden die ons ontvallen zijn.
Daarom deze allerzielenmijmering:

Geef ons zonnige novemberdagen, Heer,
zodat ons hart wat licht en warmte vindt
als we op het kerkhof mijmeren
bij het graf van wie ons dierbaar is.

Geef wat zon in november, Heer,
die, op de kale grond van pijn en verdriet,
bloemen van dankbaarheid doet bloeien:
dank om het leven,
dank om zoveel liefde,
dank voor gedeelde zorgen,
voor goedheid en geduld,
dank voor bescherming en geborgenheid,
nabijheid en vergeving.
Dank ook om de arm die elke avond gereed lag om mij te omhelzen,
om de hand op mijn hoofd,
de stem die mijn boosheid suste.

Dank om de trouw,
het optimisme, de toewijding,
dank om het geloof in mij.
Moge dankbaarheid de kilte in mijn hart verwarmen.

Geef wat zon in november, Heer,
zodat kleur oplicht in de donkere schaduw van droefheid en gemis,
van rouw en eenzaamheid.
Geef wat zon
die dauwdruppels doet glinsteren,
die vogels doet zingen,
van kerkhofbloemen een bloementuil maakt vol rood en geel en blauw,
en groen vooral,
het groen van de hoop
die mij verzoent met mijn tranen, mijn verdriet.
Geef wat zon in november, Heer,
die de nevelsluiers bant uit mijn hart
zodat ik het horen kan als U zegt:
"Kom. Bij Mij ben je welkom,
jij die gebukt gaat onder leed waar je nergens mee terecht kunt.
Kom. Ik zal je rust en verlichting geven."
Natuurlijk kunt U geen smart in vreugde veranderen
– gemis blijft gemis –
maar het doet goed even rust te vinden,
even je last te mogen neerleggen,
en te weten dat er Iemand luistert,
die zijn hand uitsteekt,
die begrijpt, die meegaat.

Geef wat zon in november, Heer,
om even te kunnen genieten
van wat goed was
en is
en nooit voorbij gaat.
Want onze liefde gaat te diep,
ons leven was te innig, te rijk,
en te gevoelig ook,
om simpelweg een spel van jaren te zijn.
Het is dié hunkering
die mij doet geloven
dat er bij U een hemel is.
Al weet ik niet wat dat betekent.
Maar... een hemel zou geen hemel zijn
als wij nu reeds
het 'wat' en het 'hoe' ervan kenden.
En toch doet die hunkering mij geloven
in zo'n veilige haven
waar geliefden worden bewaard,
waar elke zielsbewogenheid tot rust komt,
gesust wordt, opgenomen in Uw tederheid.

Wees U mijn zon in deze novemberdagen, Heer,
mijn licht,
mijn troost,
mijn rust en mijn kracht,
mijn geloof
dat wie ik liefheb leeft in eeuwigheid bij U.

